

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 121. An dari possit ignorantia invicibilis etiam circa jus naturæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42634

pter hanc infidelitatem, sed propter alia sua peccata, uti expressè S. Tb. 2. 2. q. 10. a. 1. in O, ideoque etiam inter Bajanis damnata est à tribus Pontificibus hæc 68. prop., *Infidelitas purè negativa in his, in quibus Christus non est prædicatus, peccatum est.* 3. Præceptum Divinum est confitendi omnia mortalitia, etiam secundum circumstantias mutantes speciem, uti declarat Trid. Ses. 14. c. 5., qui autem dicit non posse dari ignorantiam invincibilem in agnoscenda distinctione specifica peccatorum. Theologus non est, est enim res difficillima & dubiis in utramque partem probabilibus plenissima, ergo: 4. Si non daretur ignorantia invincibilis circa jus positivum Divinum, multi ex SS. PP. peccassent mortaliter & probabiliter essent damnati, nam, uti refert Card. in I. crisi d. 15. n. 433. S. Hieron. putavit omne sacramentum à Christo esse prohibitum, eò quod dicit, *Ego autem dico vobis non jurare omnino:* è contrà S. August. tenebat oppositum: Item S. Tb., uti refert Platel. suprà, docuit non dari præceptum Divinum statim confitendi mortale; è contrà S. Bonav. dicebat dari, & omnes hi PP. ac SS. viri in ea doctrina permanerunt, ac quantum scimus, ei immortui sunt, ergo si præceptum ejusmodi Divinum non potest ignorari invincibiliter, alterutri peccarunt mortaliter & probabiliter sunt damnati, quod nefas est cogitare: vide dicenda n. 722. Quæ autem hic obiecti possent, solventur à n. 727 & 737.

720

Q. 121. An dari possit ignorantia invincibilis, etiam circa jus naturæ. R. Negant aliqui cum Sinnichio apud Teril. de Consc. prob. q. 16. n. 83, quorum argumenta dabimus à n. 727.: sed dicendum est, non posse quidem, saltem diu, dari ignorantiam invincibilem circa prima principia juris naturæ, neque circa conclusiones immediate & clare

ex

ex illis deductas, in his enim, quisquis ratione utitur, statim videt, quod sint conformes vel disformes rectae rationi, hinc sicuti auditis primis principiis Metaphysicè evidentibus aut immediatè & clarè deductis, statim quilibet assentitur, ita etiam istis, quod tibi non vis fieri, alteri ne feceris; nemini invito licetum est propriâ auctoritate suum tollere: bonum est amplectendum, malum fugiendum; virtus est amplectenda, peccatum fugiendum &c. hæc principia sunt ita clara, ut eorum veritas à nemine de illis cogitante possit ignorari: è contrâ tamen si sint conclusiones aliæ, quæ mediatè vel obscurè deducuntur ex principiis juris naturæ, poterit circa illas dari ignorantia invincibilis, ita S. Th. I. 2. q. 100. a. I. Alb. M. in 2. d. 22. a. 10. S. Bonav. in 2. d. 39. a. 1. q. 2. Corduba 1. 2. quæstionarii q. 4. dicens, in hoc concordare communiter DD, citansque alios antiquissimos: Cardin. D. Aguirre T. I. tr. I. notans esse communem, Gonet de probabilitate circa finem, oppositam vocans singularem & improbabilem, Medina I. 2. q. 76. a. 2. Sylvius 1. 2. q. 76. a. 3. Wiggers 1. 2. q. 6. a. 8. n. 22. Malder. 1. 2. q. 6. a. 8. Duval. de peccat. q. 7. a. 2. Gammach. 1. 2. q. 94. Isamb. I. 2. q. 79. a. 6. alii que innumeri ex omni ætate, sexu, ordine, uti videri potest apud Gonz. d. 11. c. 9. Ratio est, I. Quia, qui 721 non studuit nec instructus est, ille invincibiliter ignorat alias conclusiones juris naturalis, sed dantur multi, qui nec studuerunt nec instructi sunt, ergo. Min. patet; Maj. prob., quia conclusiones multæ spectantes ad jus naturæ debent ex primis juris naturæ principiis deduci per studium, uti loquitur Alb. M., & per instructionem superadditam, uti loquitur S. Bonav., ideoque indigent disciplinam, quâ minores à Sapientibus instruantur, uti habet S. Th., non enim facile scitur, an spectent ad jus naturæ nec-

ne, sed hoc debet examinari per discursus fatis diffi-
ciles & per illationes multas, quas multi facere ne-
sciunt, idque sine ulla culpa: imò nullus est tam do-
ctus vel instructus, qui de omnibus conclusionibus,
quæ ita mediately & obscurè deduci debent, judicare
possit, an rectè deducantur necne, sicuti enim potest
aliquis hærere & errare in faciendis illationibus ex
principiis primis Metaphysicis, ita multò magis ex

722 moralibus, ergo, 2. Si omnis ignorantia circa jus na-
turæ sit vincibilis, ergo, cùm secundùm Adversarios
etiam sit culpabilis, SS. PP., qui circa illud errarunt,
peccarunt mortaliter & probabiliter damnati sunt,
utì dicebamus n. 719., quia istis suis ignorantias pro-
babiliter creduntur esse immortui, v. g. S. Auguſt.
Epist. 8. ad Hierony. docet simulationem non esse
licitam, è contrà S. Hieron. Epist. 11 apud Auguſt.,
docet esse licitam, & pro se citat S. Chrys. Didymum,
Origenem aliosque, utì refert S. Tb. in Epist. ad Ga-
lat. c. 2. leſt. 3. & Carden. in 1. crisi d. 15. n. 43. Si di-
cas, Eos vel egisse pœnitentiam pro peccatis igno-
rantiae, vel per levitatem materiæ excusatos fuisse à
mortali, Centræ est, nam in primis non constat, quòd
mentem unquam mutarint, ergo nunquā eos de hoc
pœnituit; nec sufficit, quòd pœnituissent, si scivissent,
nam non ideo pœnituerunt, nec excusabantur per
ignorantiam, utì volunt Adversarii. Deinde si levitas
negligentiæ excusabat à mortali, ergo ubi nulla est
negligentia, nullū erit peccatum, & consequenter cui
nunquam incidit dubitare, aut si incidit, dummodo
moralem diligentiam adhibuerit in inquirenda ve-
ritate, hac non inventâ, si bonâ fide perrexerit, perget
ex ignorantia invincibili. Conf. nam in multis qq.
juris naturæ, quæ respiciunt praxin, Schola Thomis-
tica docet hanc partem, Scotistica contradictoriam;
& necesse est alterutram partem errare: idem est de

Docto-

Doctoribus, Advocatis, Consiliariis s^ep^e in materiis
juris naturae diversa docentibus & suadentibus, si
omnis error hic vincibilis est, ergo errantes gra-
viter peccant & plerique damnantur, cūm enim
credant se bene sentire & suadere, ad mortem usque
practicant ejusmodi opiniones: tenebuntur itaque
omnes dimittere munus Doctoris, Advocati, Consi-
liarii, ne exponant se periculo proximo errandi cir-
ca ius naturae. 3. Quamvis omnes sciamus hanc le- 723
gem naturae, quod mendacium ordinariè fit prohi-
bitum, item quod ordinariè non liceat propriâ au-
thoritate occidere quenquam, tamen possunt dari
tales circumstantiae, ut invincibiliter putemus hic &
nunc ista licere, sic enim *Cassianus* vir Sanctus & do-
ctus, Item *Marulus* & alii putarunt mendacium of-
ficiosum aliquando esse licitum, v.g. si per illud possem
patriam ab interitu aut hominem ab æterna damna-
tione eripere; sic apud *Cassianum* collat. 21. c. 10. ex-
cusatur Abbas *Theonas*, qui invitâ uxore factus est
Monachus: sic rusticus, teste *Vasq.* 1. 2. d. 122. c. 2.
existimabat se honeste & piè facere, versando ægrotum
in alteram partem, ut tanto citius animam ex-
halando liberaretur à gravissimis doloribus: sic se-
cundum *S. Hieron.* in c. 7. *Ieremie*, Ieph^ta occidens
filiam excusabatur: sic aliis apud *Sarafam* in arte
semper gaudendi p. 2. tr. 2. §. 6. ex zelo gloriæ Dei &
salutis animarum baptizabat Maurorum infantes à
parentibus abductos, statimque eos trucidabat, ut
certo salvarentur, & ne reducti ad parentes iterum
seducerentur: denique multi sunt, qui aliquo saltem
tempore nullam adverterunt malitiam in simplici
commotione vel osculo carnali, imò admittunt
multi etiam circa pollutionem esse posse ignorantiam
invincibilem, quamvis *Teril.* in Reg. q. 62. n.
17. dicat esse rarissimam, quia vix est, quem vehe-
menter

724 menter non puderet fateri eam. 4. Secundum Adversarios, ad jus naturæ spectat sequi Sententias probabiliores aut etiam tutiores, sed nisi maximam DD. multitudinem damnes, hoc jus invincibiliter ignoratum est & adhucdum ignoratur à multis, uti constat ex dictis n. 269. & 480., ergo. 5. Si non datur ignorantia invincibilis in jure naturæ, ergo qui contra jus naturæ operatur sequens sententiam etiam probabilissimam, ille non excusatur, hoc autem damnatur ab Alex. VIII. in hac prop. 3., Non licet se qui opinionem vel inter probabiles probabilissimam,

725 ergo : Conf. nam aliqua ignorantia in jure naturæ excusat à peccato, uti à n. 734 probabitur, ergo aliqua est invincibilis. 6. Si nulla dari posset invincibilis, ergo qui ex ignorantia fecit multos actus contra jus naturæ, semper confitebitur invalidè, hinc si postmodum intelligat hoc vel illud fuisse contra jus naturæ, tenebitur repetere omnes Confessiones totius vitæ ; si iterum postea aliquid novi intelligat, iterum tenebitur repetere priorem & reliquas omnes, sicque sapius, quoties recurret memoria alicujus facti repugnantis juri naturæ, & demum si vel unicum actum ponat planè ignorans contra jus naturæ, tandem eam damnabitur; primum autem est intolerabile, & secundum non est presumendum de divina bonitate, ergo. Ex dictis,

726 Colliges, inter articulos Romæ anno 1685. die 8. Aug. confixos, quos defenderant Theologi aliqui Lovanienses, etiam hunc ordine tertium justè esse confixum, qui propugnatus erat in collegio Adriani die 12. Julij, Nullam admittimus ignorantiam invincibilem juris naturæ in ullo homine, dum hic & nunc contra jus naturæ agit.

727 Q. 122. Quæ sint, & quomodo solvantur argumenta adversariorum. R.

Obj.